

Metafore omenești – concepte divine

10 februarie 2004

Gili Cârstea

Când a început să ne descopere pe Tatăl, Domnul Hristos a folosit foarte multe metafore, fiecare potrivită pentru situația și audiența respectivă. Matei spune că „El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde...” și constată mai apoi cu destulă uimire că „nu le vorbea deloc fără pildă” (Mat 13:34). Ucenicii au fost intrigați de acest mod de comunicare, pe care noi îl numim astăzi "limbaj întunecat," și, cu destulă ezitare, au întrebat pe Isus de ce vorbește așa metaforic oamenilor. El a răspuns: „De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, cu toate că văd, nu văd, și cu toate că aud, nu aud, nici nu înțeleg” (Mat 13:13). Cum poți vorbi despre lucruri cerești unor oameni care nu cunosc limbajul cerului?

Ce fel de oameni sunt aceștia, care văd, dar nu văd, aud, dar nu aud? Chiar și ucenicii au fost în această situație, iar Domnul le promite un lucru: „V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl” (Ioan 16:25). Isus avea de spus lucruri cerești unor oameni care erau pământești.

Dacă pe tot parcursul misiunii Sale a fost obligat să vorbească metaforic despre Tatăl, ne punem întrebarea firească: Nu cumva în tot Vechiul Testament Dumnezeu a trebuit să vorbească în pilde pentru a Se face cunoscut? Să vedem mărturia Sa din VT.

Osea 12:10 – „Eu am vorbit proorocilor, am dat o mulțime de vedenii, și am spus pilde prin prooroci.”

Iov 29:1 – „Iov a luat din nou cuvântul în pilde și a zis...”

Ezechiel 20:49 – „Eu am zis: „Ah! Doamne, Dumnezeule! Ei zic despre mine: „Omul acesta face într-una la pilde!”

Psalmi 78:2 – „Îmi deschid gura și vorbesc în pilde, vestesc înțelepciunea vremurilor străvechi.”

Pavel vine și el să clarifice rostul raportului Scripturii și al istoriei sacre pe care o studiem. El spune că evenimentele istorice legate de poporul lui Dumnezeu „li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise

pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor” (1Cor. 10:11). El reproșă foștilor lui colegi, cărturarii evrei, că nu sunt capabili să opereze deschis cu slava lui Dumnezeu („cuvântul despre neprihănire”), și de aceea au nevoie de lapte, limbaj metaforic pentru concepte divine.

Prin urmare, cei care studiază Scriptura ar trebui să caute semnificația metaforei ascunsă în istorie, să găsească adevărul despre Tatăl ascuns în redarea evenimentului și să așeze acea rază de lumină în contextul general al mării controverse. Doar astfel va putea Scriptura să ne fie de ajutor.

Noi credem că a sosit de mult timpul ca Duhul Sfânt să ne vorbească „deslușit” despre Tatăl. El ne va primi cu bucurie și va răspunde, fără metafore, celor însetați după neprihănire – aceea a lui Hristos.
